

Схвалений виступ Леоніда Ліщини

На своєму засіданні 17 травня 2012 року члени Братства св. Володимира при Катедрі св. Володимира в Торонто вислухали слово братчика Леоніда Ліщини, яке було прочитане раніше на публічному форумі членів УПЦК з митрополитом Юрієм 29 квітня ц. р. у залі Катедри св. Володимира. Слово стосувалося недавнього приїзду до Торонто Патріярха Філарета та листа митрополита Юрія у справі цього приїзду.

Після ширшої дискусії члени Братства та гості, яких було понад 30 осіб, одногосно схвалили слово Л. Ліщини й висловлені в ньому думки та вирішили поінформувати ширший загал вірних про зміст сказаного, себто опублікувати його та передати управі Катедри св. Володимира.

Братство св. Володимира

**Асоціація УПЦК із Константинопольським Патріархатом
мусить бути анульована**

Слово Леоніда Ліщини (дещо скорочене), виголошене під час зустрічі Митрополита Юрія і членів Консисторії із вірними Катедри св. Володимира в Торонто 29 квітня 2012 р.

Високопреосвященніший Митрополите Юрію,
Дорогі члени Консисторії,
Всечесні отці,
Шановні члени Катедри св. Володимира.

Слава Ісусу Христу!

Приїзд Патріярха Філарета до Торонто в днях 20-22 квітня 2012 року ствердив, що Українська Православна Церква в Канаді (УПЦК) є повністю підлегла Вселенському Патріярхові Варфоломеєві.

Напередодні прибуття Патріярха Філарета Вселенський Патріярх Варфоломей дав розпорядження, щоб жоден душпастир або член Консисторії УПЦК не був присутній чи не знаходився навіть поблизу Патріярха Філарета. Цей наказ був підтверджений і підписаний Митрополитом Юрієм у його листі, датованому 12 квітня ц. р.

Для більшості членів Катедри св. Володимира такі розпорядження неприйнятні. Більшість членів переконана, що наша асоціація із Істамбулом мусить бути анульована та що УПЦК має повернутися до стану, що існував у нашій Церкві перед 1990 роком. Тоді наша Церква була вільною і процвітаючою. Тоді ніхто з-поза Канади не наказував нам, якого гостя ми можемо вітати в Катедрі. Тоді Консисторія не мала з парафіянами судів, фінансованих нашими пожертвами для Церкви і нашими членськими вкладками.

Більшість вірних не хочуть, щоб їм казали, коли вони не виконують наказів Патріярха Варфоломея, то можуть створити свою власну Церкву. А Катедра св. Володимира це і є наша Церква! Її створили і розбудували наші піонери, наші батьки і діди! Наші старші вірні, що все своє життя в Катедрі молилися і

працювали, не заслуговують на те, щоб їм казали: “Ви вже старі і скоро помрете, а ми будемо робити так як схочемо!”.

Патріярх Варфоломей хоче нашу землю, наші гроші і наш повний послух. Він хоче перевести нашу Катедру та інші українські церкви в Торонто під юрисдикцію неукраїнського єпископа. Тоді неукраїнські священики можуть бути призначеними до українських церков.

Як наслідок, наші традиції, культура і мова будуть поступово витіснені з життя та з часом зникнуть.

Взаміну Патріярх Варфоломей плянує надати українському єпископові титул неіснуючого в Східній Єпархії міста Йорк з неіснуючою територією, де немає жодної української церкви.

Позбавлений християнської любови наказ Патріярха Варфоломея сколихнув українських вірних православних та католицьких церков і ширшу українську громадскість у Торонто та по всій Канаді. З'явилися тисячі листів, включаючи копії в електронній пошті, та повідомлення в Інтернеті Канади, США, України й інших держав.

Щоб влаштувати зустріч Патріярха Філарета з громадскістю, був створений Вітальний Комітет. Численні віруючі старанно допомагали в праці Комітету. Між ними - внука митрофорного протоієрея о. д-ра Петра Самця, одного із засновників УПЦК (УГПЦК). Він, після створення Української-Греко Православної Церкви, багато років був одним із священиків у Катедрі св. Володимира в Торонто, а пізніше – в інших парафіях.

Зустріч з Патріярхом Філаретом відбулася під патронатом Торонтського відділу КУК.

У суботу, 21 квітня вранці, Патріярх Філарет у супроводі Архiepіскопа Чернігівського і Ніжинського Євстратія відвідав Українсько-Канадський Осередок Опіки (Дім Опіки) на вул. Richview. Там його вітав католицький священик отець митрат Іван Татарин.

Пізніше Патріярх Філарет оглянув цвинтар св. Володимира на оселі “Київ” у Оквилі, де в присутності українських ветеранів посвятив пам'ятник воїнам УПА.

О першій годині пообід понад 300 осіб вітали Патріярха Філарета на бенкеті у залі Культурного Центру св. Володимира. Вітали хлібом-сіллю і букетами квітів. Вітали щиро, з християнською любов'ю. На прийнятті були присутні українські греко-католицький і римо-католицький єпископи. Хор і всі присутні співали "Многії літа".

Бенкетом провадив член Вітального Комітету Володимир Шевчук.

Під час бенкету були зачитані привіти від голів понад 20 різних організацій.

Після обіду Патріярх Філарет виголосив сорокахвилинну промову про любов і відвагу. Тривалі оплески та гучні овації супроводжували його виступ. Це була пам'ятна, сповнена по вінця братерською любов'ю, подія.

У неділю, 22 квітня, Всечесніший отець митрат Іван Татарин із католицькими священиками, дияконами і прихожанами сердечно вітали Патріярха Філарета хлібом-сіллю та квітами при вході до католицької церкви св. Димитрія на вулиці Ла Роз. Було багато присутніх парафіян із Катедрі св. Володимира та інших православних церков.

Під час Літургії священики і диякони згадували в молитвах Патріярха Філарета, лобизалися із ним та запросили сказати слово до присутніх. Після свого слова про Жінок-мироносиць Патріярх Філарет нагородив о. митрата І. Татарина орденом св. Володимира за його віддану працю в Домі Опіки, а хор проспівав митратові о. Татариніві "Многоріття". Після цього о. І. Татарин подарував Патріярхові Філаретові книжку про Дім Опіки, а хор проспівав йому "Многоріття". Коли все це відбувалося, присутні були сповнені любов'ю і радістю. Із сльозами на очах люди потискали один-одному руки та обіймалися. Це був спонтанний вияв щирої братерської любови, християнської любови, і ті, хто були присутні довго це пам'ятатимуть.

На 2-гу годину того ж дня Патріярх Філарет був запрошений на Спільне Свячене, влаштоване жінками відділу Організації Українок Канади Торонто у залі Центру Українського Національного Об'єднання на вул. Еванс. Там 300 душ теж традиційно вітали його, як шанованого і дорогого гостя. Були присутні українські католицькі священики. Були численні привіти та

спів Многоліття. Хор “Боян” проспівав кілька пісень. Офіційною частиною Спільного Свяченого провадила Уляна Підземецька. Патріярха запросили до слова. Він промовляв про важливість віри і збереження християнських цінностей.

На закінчення я хочу підкреслити, що в Катедрі св. Володимира ми маємо чесних і працьовитих членів.

Ми маємо прекрасних добровольців, які роздобувають щорічно для Катедри св. Володимира і каплиці на оселі “Київ” десятки тисяч доларів, організують бенкети, обіди, Свячене, мистецькі виставки, бенкети “Білі каштани”, покази мод та інші міроприємства. Наші добровольці пишуть історію Катедри, влаштовують симпозіуми і доповіді. Понад 50 з них є головами, директорами чи членами церковної управи і різних комітетів.

У нас є члени, які очолюють українські громадські організації, включаючи торонтський відділ КУК, та онтарійські професійні організації. Серед них — професіоналісти і підприємці. Один із них має уділи своєї фірми, зареєстрованої на торонтській Біржі. Всі вони здібні і поважні люди, які люблять свою Церкву. Вони вважають, що Патріярх Варфоломей не має права наказувати нашим вірним, хто може, а хто не може бути гостем у їхній Катедрі, молитися там і насолоджуватися чудовим співом церковного хору.

Ми дякуємо членам Вітального Комітету за їхню працю в дуже несприятливих обставинах. Дякуємо, що вони дали нам можливість зустрітись із Патріярхом Філаретом, який бореться за Українську Православну Церкву Київського Патріярхату. За це Московський Патріярхат наклав на нього анатему.

Ще дякуємо членам Вітального Комітету за їхню відданість і сміливість, та за їхню пошану і вдячність піонерам УПЦК (УГПЦК) та всім тим, що нашу Церкву розбудували і розбудовують.

Ми горді, що наші вірні відкинули принижуючий наказ Патріярха Варфоломея.

Із християнською любов'ю,
Леонід Ліщина, член Катедри
св. Володимира в Торонто
від 1952 року.